

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/41/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4317010572
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4317010572.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu JUDr. Stanislava Libanta a členov JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Petra Kaňu, v trestnej veci obžalovaného A. T., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, 3 písmeno c/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného podaného proti rozsudku Okresného súdu Levice, zo dňa 04.03.2019, sp. zn. 2T/76/2017, v spojení s uznesením zo dňa 26.03.2019 sp. zn. 2T/76/2017, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 23. apríla 2019, takt

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku, odvolanie obžalovaného A. T., narodeného XX.XX.XXXX
z a m i e t a ,
pretože zistil, že nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom, v spojení s opravným uznesením, bol obžalovaný A. T. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, 3 písmeno c/ Trestného zákona, na skutkovom základe, že

napriek tomu, že vyživovacia povinnosť na dcéru W. U., narodenú XX.XX.XXXX mu vyplýva z ustanovenia § 62 a nasl. Zákona o rodine a zároveň mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn.11Nc 488/02 z 31. 01. 2003, právoplatným 05. 08. 2003, sumou 1.500 Sk (49,79 eur) vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred do rúk matky H. O. U., taktó určenú vyživovaciu povinnosť riadne a včas neplnil v období od 01.01.2017 do 14.02.2019, v dôsledku čoho mu vznikol v uvedenom období dlh na výživnom vo výške 1244,75 eur, pričom tohto konania sa dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 2T 141/2016 zo dňa 28. 10. 2016 právoplatným 30. 12. 2016 uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky.

Za tento prečin mu podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, pri zistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 /jedného/ roka.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, v ktorom sa domáhal splatiť dlh v troch splátkach. Zároveň žiadal o zvýšenie povinnej výživy na dcéru W.. Vyjadril ľútosť nad následkom, ale stalo sa tak podľa neho iba z nedbanlivosti, pre nedostatok práce. Prisľúbil všetky svoje záväzky splniť.

Na verejnom zasadnutí obžalovaný sám, i prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Timey Tóthovej, navrhoval vyhovieť jeho odvolaniu a uložiť mu iba podmienený trest odňatia slobody so skúšobnou dobou v dĺžke, ako to uzná súd za vhodné.

Prokurátor na verejnom zasadnutí vyjadril, že odvolanie obžalovaného nepovažuje za dôvodné a uložený trest považoval za zákonný a primeraný, preto navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací, na podklade riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou v zmysle § 317 ods.1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie. Zároveň preskúmaval vec i z pohľadu chýb, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by mohli odôvodňovať podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nebolo podané dôvodne.

Odvolací súd hodnotil podané odvolanie podľa jeho obsahu v zmysle § 62 odsek 1 Trestného poriadku, ktoré však na verejnom zasadnutí bolo prednesom obžalovaného i jeho obhajkyne modifikované na odvolanie, ktorým napáda výrok o treste. Z toho dôvodu odvolací súd preskúmaval napadnutý rozsudok aj v spojení s opravným uznesením, iba v časti druhu a výmery trestu z pohľadu zásad uvedených v ustanovení § 34 Trestného zákona a dospel k záveru, že obžalovaný napriek zákonnej povinnosti, ktorá mu vyplýva zo Zákona o rodine a špecifikácie úhrady výživného v minimálnej čiastke (49,79,- Eur) mesačne na dcéru W., do rúk jej matky, túto povinnosť od 01.01.2017 až do 14.02.2019 (správne malo byť uvedené do 13.02.2019) vôbec neplnil, čím zaostal na výživnom voči tejto svojej dcére sumou 1244,75,- Eur.

Takto konal napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Levice zo dňa 28.10.2016, sp. zn. 2T/141/2016 uznaný vinným, pre prečin zanedbania povinnej výživy a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní jedného roka so skúšobnou dobou v trvaní dvoch rokov, ktorá uplynula 31.12.2018.

Okrem tohto výroku o vine sa žiada dodať, že obžalovaný bol uznaný vinným pre prečin zanedbania povinnej výživy aj rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 22.11.2016, sp. zn. 1T/91/2016, za ktorý mu bol uložený ďalší podmienený trest odňatia slobody v trvaní jedného roka, so skúšobnou dobou dvoch rokov, ktorá uplynula 16.01.2019.

Teda obžalovaný v priebehu plynutia týchto dvoch skúšobných dôb, páchal rovnaký trestný čin, pričom navyše bol v roku 2011 a 2008 opätovne stíhaný a právoplatne odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy. Obžalovaný je preto špeciálnym recidivistom, ktorého obrana o nenájdenu riadneho zamestnania bola vyvrátená správou z príslušného úradu práce, z ktorej vyplýva, že obžalovaný nebol evidovaný ani ako uchádzač o zamestnanie. Je nutné poznamenať, že obžalovanému bolo potrebné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody aj v zmysle ustanovenia § 49 odsek 2 Trestného zákona, pretože bol odcudzovaný za úmyselný trestný čin, ktorý spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia.

Napriek tomu, však súd I. stupňa nevyužil rozsah sankcie odňatia slobody v zmysle § 207 odsek 3 Trestného zákona, pretože obžalovanému, vzhľadom na hore konštatovanú špeciálnu recidívu a časovú následnosť páchania protiprávnej činnosti, bolo potrebné ukladať trest odňatia slobody v rozmedzí jeden až päť rokov v hornej tretine zákonného rozsahu. Uložený trest vo výmere jedného roka sa javí skôr veľmi miernym, ako primeraným. Túto sankciu však nebolo možné spravodlivým spôsobom napraviť, vzhľadom na neexistenciu odvolania v neprospech obžalovaného, zo strany prokurátora.

Na podklade týchto skutočností, pri súčasnom konštatovaní, že ani v konaní predchádzajúcom napadnutému rozsudku súvisiacom s výrokom o treste, súd I. stupňa nepochybil, bolo potrebné odvolanie obžalovaného ako úplne nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.